

Forbudet gælder såvel beskatning som de vilkår, der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Statsløse personer, der er hjemmehørende i en af staterne, kan ligeledes påberåbe sig ikke-diskrimineringsbestemmelsen.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Såfremt en person mener, at han udsættes for en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten, kan han henvende sig til den kompetente myndighed i stat, hvor han er hjemmehørende.

Bopælsstaten skal, hvis den mener, at indsigelsen er begrundet, først søge selv at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidig aftale med den anden stat.

Enhver sådan aftale kan gennemføres uden hensyn til de frister, der gælder i staternes interne lovgivning.

Det skal understreges, at de to stater ikke er tvunget til at nå frem til en løsning. I de fleste tilfælde er det muligt at finde frem til en løsning, der kan accepteres fra begge sider. Der forekommer imidlertid enkelte tilfælde, hvor de to parter står så langt fra hinanden, at man ikke kan nå frem til en aftale. Bestemmelsen rummer derfor ikke en garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter løses.

Da gensidige forhandlinger kan være en langvarig affære, er det bestemt, at når man har fundet frem til en løsning, kan denne også gennemføres, selv om fristen for genoptagelse af en ansættelse er overskredet.

Uden en sådan bestemmelse ville den gensidige aftaleprocedure ikke få den tilsigtede virkning.

I stk. 3 er det bestemt, at de kompetente myndigheder kan løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

De kompetente myndigheder kan træde direkte i kontakt med hinanden med henblik på indgåelse af de førnævnte aftaler.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Efter bestemmelsen skal de to stater udveksle oplysninger om de skatter, der er dækket af overenskomsten, og som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i intern lovgivning vedrørende disse skatter.

De modtagne oplysninger må kun bruges til skatteformål, og må kun meddeles til personer eller myndigheder, der er beskæftiget med påligning, opkræv-

ning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling.

Dette omfatter også domstole og forvaltningsmyndigheder.

De udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som oplysninger, der er indhentet efter intern lovgivning.

De modtagne oplysninger kan meddeles i offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

Ingen af staterne kan i denne forbindelse pålægges en forpligtelse til

- at udføre forvaltningsakter, der strider mod lovgivning og forvaltningspraksis i de to stater,
- at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge lovgivning og normal forvaltningspraksis i de to stater, eller
- at meddele oplysninger, der ville røbe erhvervs-mæssige o.l. hemmeligheder, eller oplysninger, der ville stride mod almene interesser (ordre public.)

Artikel 27. Bistand ved inddrivelse.

OECD-modellen indeholder ikke nogen artikel om gensidig bistand til inddrivelse af skattekrav.

Fra dansk side ser man imidlertid gerne, at der medtages en sådan bestemmelse i vores overenskomster.

I henhold til artikel 27 skal de to stater yde hinanden bistand med inddrivelse af de skatter, der er omfattet af overenskomsten, herunder renter og bøder. Det er forudsat, at den stat, der anmoder om inddrivelse, selv har foretaget rimelige skridt til inddrivelse af kravet.

Ifølge stk. 2 skal skattekrav, for hvilke der er anmodet om bistand, ikke nyde fortrinsret over skyldige skatter i den stat, der yder bistanden.

Ifølge stk. 3 skal de kompetente myndigheder ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 28. Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer.

Overenskomsten berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som disse medlemmer nyder i kraft af folkeretten eller særlige aftaler.

Artikel 29. Begrænsning af begunstigelser.

Sydafrika anvender ikke globalbeskatningsprincippet i samme omfang som Danmark. Kun visse indkomster fra udlandet, som i henhold til sydafrikansk lovgivning anses for at have kilde i Sydafrika, er genstand for beskatning.